

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:	Előfizetési árak:	Kiadóhivatal:
Vármegye-utca 986. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak. BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.	Egész évre 4 ft. — Félévre 2 ft. Negyedévre 1 ft. — Egyes szám . . . 3 kr. MEGJELEN HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.	Belicey-utca 11. szám, (saját ház), hova az előfizetés pénzek intézendők. — Hirdetéseket jutányos áron elfogad. BÉLYEGDIJ MINDEN HIRDETÉSÉRT 30 KRAJCÁB.

Országos vásárjaink.

Iparosaink, kereskedőink, sőt még a vásárló közönség is, egyaránt sokalják már az ugynevezett országos vásárjainkat s míg előbbiek kénytelenségből kirakodnak áruikkal, addig az utóbbiak feléje sem néznek, azon igen helyes feltevésből indulva ki, hogy szükségleteiket bármely időben, ép olyan gyorsan és ép olyan áruk mellett, vásár nélkül is beszerezhetik.

Hogy a sok országos vásár mennyire nincs hasznukra, hanem inkább egyenes kárakra az iparosoknak, mutatja azon körülmény, hogy mindinkább kevesebb számmal keresik fel az idegen iparosok és kereskedők a piacokat, hol megfelelő százalékra árulni képtelenek. És még inkább bizonyítja ezt a vagyonbukottak nagy tömegének a törvényszékek előtt hangoztatni szokott azon vallomása és védekezése, hogy tönkretűnésük és bukásuknak és csaknem egyedül álló oka a — sok vásár.

Különbözik az nagyon természetes, ha tudjuk, hogy egy vásár költségei mily nagy összegre rúgnak. Mert annak az iparosnak és kereskedőnek, ki a piacon megjelen, ha költségeit beszerezni s még némi kis haszonra is szert akar tenni, százakat és ezreket kellene árulnia, a mi pedig a mai viszonyok között a lehetetlenséggel határos számítás.

És az iparosok, kereskedők összes terveit halomban dönti még inkább azon körülmény, hogy a vásárok sűrű egymásutánban követik egymást, s a mi amál nagyobb veszteséggel jár iparosaink és kereskedőinkre nézve, mert áruikat a por és a szemét tönkre teszi s bevételük még sincsen annyi hogy abból jóformán csak a kirakodás költségeit is fedezni tudják.

Azok az idők, midőn a vásárok még fontos közgazdasági tényezőket képeztek a forgalomban és nevezetes szerepet vittek a határidőhöz kötött fizetések teljesítése tekintetében, már régen elmultak s ma már nem a vásárok alkalmával egyenlítettnek ki a váltók, hanem éppen megfordítva, vásárok után nyílik a legtöbb csőd.

Egyik kereskedelmi és iparkamara évi jelentése hűen tükrözi vissza a közgazdasági viszonyokat, a hol azt mondja: Figyelemmel kísértük a vásárookra járó csizmadia- és cipésziparosokat és arról győződünk meg, hogy azoknak anyagi helyzete évről-évre mindig rosszabbá válik. Egyszerű oka pedig ennek az, hogy nyáron, a roppant hőségben, kint a szabad ég alatt, az izzasztó napsugaraktól felhevítve, port nyelve várják a vevőktől a szerencsét, de hiába, mert azoknak a lábbeli olyankor sehogyan, vagy nagyon nyomott áron kell. Télen pedig még ennél is rosszabb a helyzetük. Árulni egyik iparos sem tud, hisz a vevő sokkal okosabb, semhogy olyan fagyos időben szerezzék be a szükséges ruházatot. Az iparos

azonban törekszik és fárad, hisz és bizik, küzd télen és nyáron, mert kénytelen vele. Otthon a családja kenyérre, a borkereskedő pedig az anyag árára vár. És mi az eredmény? Egy-két pár lábbeli elkel, ennek az árából kenyeret szerez, de a kereskedőnek anyagra való nem jut így aztán öregségére adóssága gyarapodik, de vagyona csökken.

Azt hisszük, ezek az állítások teljesen ráillenek mindenik vásárra s különösen most, midőn annyi panaszt hallunk, elérkezettnek látjuk az időt arra nézve, hogy a hatóság figyelmét felhívjuk a szomorú állapotokra, melyek közé iparosaink a sok a vásár folytán jutottak. Véleményünk szerint az iparhatóság köréből mozgalmat volna indítandó az iránt hogy országos vásárjaink száma rendükáltassék.

Ha sok költéggel és fáradsággal járó országos vásárjaink ekként összevonulnának, iparosaink és kereskedőink nagy kiadástól lennének megóva és a siker is sokkal valószínűbbé válnék. Mi hisszük, hogy az illetékes körök az erősen nyilvánuló ohaj előtt nem fognak kitérni, de szükségét látjuk annak, hogy a kezdeményező lépéseket az érdekelt iparosok magok tegyék meg az ügy érdekében s a vásárok összevonásának kérdésével legfőbb bajukat orvosolják.

A SZARVAS ÉS VIDÉKE TÁRCAJA.

A „kúra.”

Van nekem egy kedves, aranyos, még eléggé fiatal gyámam. Nagy, lelkes kék szemű, az egész városban a legszebb, legtömöttebb szőke bajuszt irgylt a birtokosa, a kinek rendszeren határozott parancsoló hangja néha-néha olyan lágyan tud csengeni, mint egy andalító, fájdalomcsillító varázsdallam s ha mindent egybevetjük daliás természetével s egy kevés természetével s egy kevés sarcasmussal, mely mindig ott leskelődik szinte talságosan kicsiny szája szegletében, hajszálalig megfelel minden fiatal leány eszményképének.

Hanem azért ne tessék olyasmit gondolni, mintha talán éppen én volnék belé szerelmes, mint az a Molière-féle vigjátékok gyámleányainál szokás. Ellenkezőleg, ha szemem elé kerül, ellenálhatatlan vágyat érzek, kedvem szerint amugy isten igazában megtépázni büszkeségét, a gondosan ápolat selymes körszakállt.

Azt nem mondom ugyan, hogy azelőtt nem éreztem melegebb vonzalmat iránta, hisz akkor meghazudtolna ez a kis piros kövű gyűrű ujjamon, melyet tőle kaptam tizedik születés napomra, a melynek fényváltozásait soká babonás figyelemmel kísértem.

Ha halvány rózsaszínűt játszott, csak egy repesett szívem az örömtől, véltve, hogy apácskának (mert mult évig úgy hívtam) igen igen jól megy dolga.

De ha elsötétült, zokogtam egész éjeken keresztül, hiszen szerencsétlenség áll neki. . . Mignem mater Antonia ki nem vallatott bánatom oka felől s megmagyarázta, hogy azt a rettegett fényváltozást gyűrűmön nem is tulvilági hatalom csak a szappan okozza, melytől reggel ellelejttem megtörülni.

Igen, vonzódtam hozzá s ez nem csoda, hisz minden gyermek szereti oktatóját s tőle olyan könnyen lehetett tanulni!

Hogy csak példát mondjak: szegény mater hónapokon át kinlódott, hogy megértesse velem: mi az az érintési villanyosság? És sehogyse bírta; sokszor csak úgy reszketett fehér főkötős feje a méregtől. S ime, mikor gyámam meglatogatott a zárdában s puha forró kezeivel megszorította a pallotrium hideg vasrostélyán át kidugott kezem, az eddig érthetetlenül felfogtam a maga legvalószínűbb lényegében.

Keresztül-kasul futkosott a furcsa „érintési villanyosság” egész ideg rendszeremen, meg akkor is, mikor rég édesen aludt minden növendék a szenteltvízzel meglocsolat gyákon s hozzám nem jött az álom, mert a hangtalan sötétségbe bámuló szemem előtt fénykarikák kápráltak, melyek mindenikéből gyámam dugta ki klasszikusan szép fejét.

Sőt mióta hazahozott is, igyekeztem mindenképpen kedvében járni. Ha a zárdában tanultam, dacára a molyos könyvek iránti ellenszenvnek, hogy okos legyek és megérthessem az ő gondolatait, úgy midőn itthon láttam, hogy mennyire szereti az újságot, mint ő mondja „feleségét”, azonnal elhatároztam, hogy én is irni fogok abba, foglalkozzék ott is én velem, mert szegyenkezve bár, de megvalloim, hogy ha én vonzódom valakihez, nem engedek érdeklődéséből másnak egy morzsányit szivesen.

A Jankófüles cica is kegyvesztett lőn, — mert képzoljék, csak úgy dorombolt a szakácsuának, mint nekem!

Gondoltam, irhatok én könnyen.

A mult évben, mikor Matild némmel Pesten jártunk s megörökítettem csekélységemet az utókor számára, — a fényképész elragadtatva mondta, hogy éppen olyan arzcélem van, mint Schillernek és fúrteim szakasztotta a Sapphoéi s ennek révén oly zsenialisan összehozta, hogy otthon Borcsa, a volt dajkám, meg látva a kepet, összecsapta kezecit bámultában:

„Kedves Jézuskám, hát olyan nagy szél fuj azon a Pesten!”

Hát ha az arcom olyan mint a Schilleré, a hajam mint a Sapphoé, csak fogok irni is tudni, vagy mi?

Dictum, factum, hozzáfogtam egy tárcához, titokban postára adtam a „Kékonyesűi Híradó” szerkesztője elé: udvarias volt kinyomatni.

Oh, örültem mikor megjelent!

A galambok mind hódolatteljesen sereglettek körém s Trolle szt.-bernhárd egyik gardesdamom, nem mert több sáros lábával tiszteletlenül fehér kötényemre mászni, a golya pedig ott a kastyú vasajtására kivert cziher közepére, bámultában majd kiejtette a százaikát óta a csőrében tartogatott békát.

Tárczát irtam! kiálték boldogan gyámam felé, a ki viruló gesztenyefák alatt rontotta szivarával a tavaszi levegőt.

— Olvastam, szép, szép!

— Tetszik önnek? — mondtam hirtelen neki hevíülve, mert az első dicsőség épp úgy az ember fejébe száll mint az első pohár bor — akkor irni fogok sokat, sokat. Vagy nem, ilyen apróságokkal nem bibelődöm többé; legközelebbi munkám már könyv lesz! Igen könyv, önnek ajánlva!

— Valóban?

Egy kicsit oldalt hajtotta fejét és úgy nézett végig, fűrkészőleg, mosolyogva.

— Miczike fogadja előre is hálás köszönetem, hanem ne vegye rossz néven, tanácsolnék valamit. Oh, nem azért, mintha talentumában legkevésbé is kételkedném; de mielőtt az ember nagy fába vágja fejszéjét, nem árt először kipróbálni.

— Hogy értsem ezt?

— Lásza, könnyű magának humoros tarczát irni, hiszen annyi bolondságot — pardon! — követett el már rövid életében, hogy az anyagból sohasem fogyhat ki; ám próbáljon valami komolyat irni, mielőtt könyvhöz fog, valami élet vagy jellemrajzot például. Megengedné talán, hogy én szolgáltatassam a tárgyat, — boldoggá tenné.

Éz már megint azon a lágy, behizelgő hangon volt mondva s lépre mentem az ördög fióknak, a ki biztosan tudta, hogy adott thémát az iskolában sem bírtam kidolgozni.

Mi újság?

— **Személyi hírek.** Tallián Béla főispánunk nejevel, született báró Baic Mária úrnóval kedden kocsiával Csabára rándult és Beliczey Istvánnal látogatást tett. — Szabó János k. tarscai esperes és Ráday Gedeon gróf ev. ref. egyházi világi gondnok a legközelebbi napokban a kanonika vizitációt együttesen ejtették meg Makón és az esperes kerület többiegházaiban.

— **Jótekönyv czélu műkedvelőelőadás.** A szarvasi fiatalok részben az önk. tűzoltó egyesület részben pedig színpadi új díszletek beszerzésére létesítendő alap javára mai napon a színpadon műkedvelői előadást rendez. Előadatik: A Parasztkirázsöny Eredeti népszínmű, dalokkal, ánczszal 3 felvonásban Irtá: Berczik Árpád. Személyek: Kelemen Tamás, földbirtokos Nerhaft József ur. Matild, neje Ferhéty Irma k. a. Jolán, leányuk Kohn Janka k. a. Rezeda Marcel Petritz József ur. Fidibusz Friczi Grün Endre ur. Zerge Pista Baán Gyula ur. Fonák Laczi Zsuráffy Sándor ur. öz. Cönczöl Jánosné Lévy Ida k. a. Fátoly Gergely Becsák Lajos ur. Gereben Márton Gaál Ferencz ur. Sánta Matyi Pollak Béla ur. Fonyó Ferenczné Józsa Róza k. a. Ágnes leánya Kraloven Mari k. a. Kolompárné Ruzsicska Zsuzsi k. a. dohány kertészek Vikki, szobaleány Józsa Jolán k. a. Dohány kertészek, kertésznők Nép. A rendezést Feleky Adolf ur vállalta el, ki páratlan buzgalommal azon fáradozik, hogy ezen előadás minden tekintetben fényesen sikerüljön.

— **A Tusok-utózái kövezés terve** benyújtott. Jelzett utcában 3186. 7 köbméter földmozgás válik szükségessé. Az idomított kövezés négyzetaltalma 4155 négyzetméter, a ciklops és szegély burkolatát szintén annyira rug. A kövezés alá kerülő uttest 6 méternyi szélességet nyer. A költségvetés végösszege 30902. frt 60 kr-ra rug.

— **Hidépítés.** A körösi hid vállalkozója Pápay ur — az építkezés megkezdése czéljából immár városunkban tartózkodik. Az építkezést azonban a jelenlegi magas vízállás gátolja.

— **Városunk lejtmerése** e héten veszi kezdetét.

— **A becsület szó.** A pozsonyi evang. theológiai és evang. liceum pánszláv hallgatóit igen egyszerű eszközzel fogják ezentul észre téríteni. Minden diák, aki a konviktusba vagy alemnumba belép s ott ingyen ellátásra tart igényt, írásban kötelezi magát, becsületét kötvén le: hogy hű és jó hazafi lesz és másokat sem bujtogat a magyar haza ellen. E határozatot az egyházközség hozta.

— **A susztertallér halála.** Magyarországon és Ausztriában a majdnem teljesen bevont négykrajcárosok helyébe legközelebb bocsátják áruba a fiz. filléresket nagyobb mennyiségben. Ez érmek, melyek a kis kereskedelemben, különösen a vidéken nagy szükségletet elgítenek ki, forgalomba hozatva, a valutaszabályozás egyik célját fogják megvalósítani, a mennyiben a nép

takarékossági hajlamát növelik s különösen az élelmi cikkek megszabásánál jelentékeny szerepet játszanak.

— **A szarvasi építkezési szakosztály** ez időben 68 helybeli és 9 vidéki tagból áll. A tagsági díj helybelieknek évenként 8 frt vidékieknek pedig 10 frt.

— **Allomásnév-változtatás.** A magy. kir. államvasutak igazgatósága közli velünk, hogy a debreczen-füzesabony-ohátköcs polgári helyi érdekű vasuton fekvő „Polgár“ állomás neve, a kereskedelemügyi miniszter rendeletéből „Tisza-Polgár“ra lett változtatva.

— **A „khalifa“ leszállított ára.** Vajmi ritkán adhatunk hírt arról, hogy valamely fogyasztási adót leszállítottak. Annál kellemesebben fogja érinteni a dohányzókat az a hír, hogy „khalifa“ nevű szivarkák ára e hó 15-től másfél krajczár helyett egy krajczár lesz. Minthogy azonban a közönség előtt a cigaretták neve meglehetősen diszkreditálva van, a khalifákat ezentul a „sport“ neve alatt fogják árulni.

— **Halálozás.** Vettük a következő gyászjelentést Sanda György és neje Szegedi Zsuzsánna, mint szülők, — gyermeik Ibolya és Levente részéről is — a szülei szív legmélyebb fájdalommal tudatják; hogy kedves leánykájuk, a testvéreknek szerető kis testvére: Lenke f. évi jun. 13-án reggel 6 órakor élete 7-ik évében elragadta a földi léte. Temetése f. 1894. évi jun. hó 14-én d. u. 1/2 órakor az ev. ref. egyház szertartásával a háznál fog vége menni. Öcsöd, 1894. Junius hó 13-án.

— **Ne hagyd magad Schlésinger.** A lemondott kormány nagytitkár agglógeny, a ki az egész válságban a legnagyobb szerepet játszotta, Szilágyi Dezső táviratot kapott a múlt pénteken, a mikor a lapok jelentései szerint Wekerle legnehezebb harcát vívta, hogy Szilágyi Dezső a kabinetjében maradjon. A táviraton csak annyi állott:

— Ne hagyd magad Schlésinger!

A kegyelmes ur átfutván a sürgönyt elmosolyodott és ebből a mosolyból sejtette egy jól értesült lap, hogy a nagy Dezső is — akceptálva van.

— **Novák Kamill** kir. törvényszéki elnök ó méltósága, a tegnap déli vonattal városunkba érkezett a végeit, hogy a helybeli kir. járásbírósnál az ügymenetet s az ügyek kezelését megvizsgálja.

— **Négy száz új állami népiskola a millenniumra.** Az ezredéves ünnepélyre szervezendő 400 új állami elemi iskola sorozatát már végleg megállapították s az erre vonatkozó rendeleteket ki is adta gróf Csáky Albin hivataloskodásának utolsó napjaiban. Főszűly az erdélyi és azzal határos vármegyék területén létező magyar kisebbségekkel vegyes lakossággal bíró községekre helyeztetett. Így Alsófehérvármegyének 20, Aradnak 9, Biharnak 21, Háromszéknek 14, Hunyadnak 7, Kis-Küküllőnek 12, Kolozsának 27, Brassó-Szörénynek 7, Maros-tordának 18, Máramarosnak 6, Nagy-Küküllőnek 6, Szilágyának 25, Szathmárnak 16, Szolnok-Dobokának 31, Temesnek 5, Torda-Aranyosnak 14 községe nyer ez alkalommal állami elemi iskolát. Az ország többi vármegyéi közül különösen Nyitra vármegyét említjük fel, hol nem kevesebb, mint 17, továbbá Zemplént, hol 7, Abauj-Tornát, hol 9 és Sáros, hol 10 lesz az új állami elemi iskolák száma.

— **Kossuth Ferencz jön haza.** A Tarnóczy tűzoltószersz. és gépgyár r. t. érdeme, hogy ezt lehetővé tette. Ugyanis ezen társaság szerződtette őt gyárának fő vezetésére; mi által nemcsak, hogy magának csinált megfelelő hasznót, de egyúttal a nemzetet is lekötözte mert így hazánk megboldogult. Itt nagy fiának idősebb fia, ki eddig külföldön volt kénytelen élni, most hazájában talált Európailag elismert technikai tehetségének megfelelő foglalkozást, és így jövőben tehetséget szerzett hazájának szentelheti, és munkájának eredményével gazdagíthatja azt.

Hogy pedig Kossuth műszaki tehetségeit kellően kifejthesse, elhatározta a társaság, hogy gyárában a mezőgazdasági gépgyártást is meghonosítja, mi által érdemeit még fokozni fogja, mert ez által hazánkban ki fog szorulni az a sok külföldi és selejtes gyártmány melylyel gazdáinknak nagy kárára előzönlötték az országot és számtalan futóügynökeik által sok károsítást tettek ki a magyar gazdát. Most legalább lesz egy hely, hol teljes megnyugvással fog megvásárolhatni a magyar gazda jó és aránylag olcsó gépeket.

E célból 1,500,000 frt-nyi új részvényt fog kibocsájtani a társaság, és hogy abban minden szegényebb birtokosok is résztvehessen, tehát az elérendő haszonban is osztozhasson, a részvényeket 100 frtban állapította meg. Az erre vonatkozó felhívást legközelebbi számunkban hozzuk. Aki ezen vállalatot előmozdítani és bizton elérendő eredményeiben részesülni akar, siessen az aláírással, mert minden bizonynyal nagyon tul lesznek jegyezve a részvények.

— **Aporkai Eszti oroszországban.** Gyászos emlékek fűződnek ahhoz a névhez, melyet a tavaszi nagyváradi társulat Syrénje viselt. A múlt nyári nagyváradi események következménye Aporkai Eszterre az lett, hogy többé magyar színpadra nem teheti a lábát. Aporkai most tul megye a haza határain. Elszerződött egy muzika orpheum társasághoz, nővérel. Terkával együtt Aporkai Eszti és Terka már el is utaztak Szentpétervárra.

— **Szerkesztői üzenetnk.** Méltóságos B. B. T. urnak ministeri tanácsos Budapest. — Örvendünk, hogy jelzett vezércikk Méltóságod becses meglegedésével találkozott s így a kívánt hatást eléri. A cikk írója szerkesztőségünk egyik tagja, kinek tollából mielőbb a „Szociáldemokratizmus orvoslása“ cím alatt egy hosszabb közlemény fog megjelenni, s ajánljuk ezen cikket is Méltóságod becses figyelmébe.

— **Egy tisztelő.** Ha az angol a sörben legyet talál, kifizeti s ott hagyja, a német kifizeti, kivesszi belőle a legyet s megissza a sört a magyar a fejéhez vágja a sört annak, aki hozta s nem fizeti ki, ami mind vérmérséklet dolga. Ha uraságotról valaki pletykázik, tessék utána járni s ha biztos benne, az ezután teendői dolgaihoz vegyen magának valamelyik vérmérsékletből s a szerint járjon el. Pletyka-ügyekben egyébként nem léven hivatott bíróság, mást nem ajánlatunk.

CSARNOK.

Az emberi élet korszakai.

— Saphir után. —

Mikor mindenható a világot megteremtette, a hetedik napon, — a pihenés napján — maga elé hívta az embert és az állatokat, hogy életmódjukat és a földön töltendő esztendeik számát meghatározza:

Legelőször is az ember lépett az Örökkévaló színe elé, ki a bölcsesség és kegyelem hangján így szólt hozzá:

— Ember! Te mint a teremtés királya, egyedül bírod a gondolkodás és beszélés mennyei adományát; neked adtam a legszebb, legnemesebb alakot is. Te uralkodni fogsz a tenger halain, az ég madarain, a larmokon és az egész földön. Elbetsz örömök közt, vigan, gondtalanul... Életed éveinek száma pedig harmincz leend!

Ekkor az ember kedvetlenül húzódtott félre és zúgolódni kezdett:

— Mit ér nekem, ha a teremtés királya vagyok ha élvezhetem a lét minden örömét, gyönyörűségét, — de csak rövid harmincz esztendeig!

S az elégedetlen ember irigykedve nézte az állatokat, melyek közül némelyeknek jóval hosszab életet ajándékozott a Teremtő. Így például a szamárhoz ekként szóla:

— Te ötven esztendeig fogsz élni, de gond és fáradalom lesz osztályrészed, nagy terhek alatt kell görnyedned! s szenvedned a hajtás kemény csapásait. Éledeled pedig a lehető legrosszabb s még az is szűken leend.

Erre a szegény állat kétségbeesésében a földre vetette magát s ekként könyörgött:

— Irgalmas Isten! Ha ilyen nyomorult sorsot mértél reám, — legalább rövidebbre szabd földi pályámat... Kegyelmezz nekem! Végy el életemből legalább husz esztendőt!

— Megengedem-e? — de kérem, — nagyon is! Ismeri maga ugy-e azt a kis kékre festett, tört águ keresztet a Szentimrei temetőben, mely oly sajátosan válik ki a többi egyenes fekete fejfa közül Tüskés lilom leng körülötte s tudja ki nyugszik alatta. Hogyné? Tudja még a lba pásztor gyerek is, a ki, hűig sárga fehér nyája az árok fűvét csipkedi, lánczot fon virágszárakból, s a korhadt keresztet díszíti vele.

Lóré, a vén cigány alszik ottan, ugyanaz a Lóré a ki száz éves koráig liven szolgálta a Szentimrei családot, s csak méltányos ha maga, mint ezen család legifjabb, fényes pályára hivatott tagja megírja életrajzát...

Oh Lóré! Nem hittem volna, mikor még, daczára dajkám tiltakozásának veled együtt fatálkából ettem aludtejet (már akkor ébredezett bennem a demokrata) hogy eljössz a sírból hozzám kísértet gyanánt. megbabonázod tollam hegyét és oka lesz, hogy az egész nevem nem mint fénylő csillag, csak mint meteor tűnt fel. Mert mi haszna, ha előttem alsz is, mintha élnél gubancos fehér hajaddal, valladon a mindig lecsuszni kész ütött kopott szürrel, ha nekem életrajzodatt kell megírni, s nem tudok egy árva betűt se, hiába kínlódok.

Már kétségbe esve el akartalak küldeni a szabadságharcba, hogy megmented valamelyik és apám életét de fájdalom ebben a dicső háboruban fajdobei csak kevés vett részt, s eltekintve attól, hogy ezen hivatal nem igen alkalmas az életmentésre sehogy se illenek a te jámbor lelkületedhez.

Pedig olyan szép eleje volt annak az életrajznak. A csigadombi erdőségben lázzal vívódva, halálkölva egy fiatal cigány nő fekszik. Delejét perzselő tűznek nézi az ég csillágait s a féle hajló bokrot farkasnak, mely csattogó fogakkal üldözi. Mellette göndörhaju ficska térdel a ki időközönként kopott piros kendőt mártogat a forrás vizébe s hűsíti vele a beteg homlokát. Mire a hajnal szárnyát bontja, már könyörtelenül ki is végeztem a szegény asszonyt, s a gyermek Lóréét éhségtől gyötörve elküldöm férges almákat szedegetni

a Szt-Imrey-kei fái alól, s aztán összehozom a jóteköny Klára úrnóval, a ki örökre fogadja s öltözteti sejtymbe, bársonyba. De a finnak nem tetszik a szabad mozgását feszélyező nadrág, még kevésbé a kastély eliquettje, mely szerint a drága jó csirkelábat még kézbe se szabad vonni, s megszökik; mire a cselédség utóleri, mir az erdőben ül száraz galyakból rakott tűznel, ingre vetkőzve s barnára füstöli újra mellett a lobogó lángnál.

Eddig ment, tovább nem. Mint keritsem, ily erősen kitéjtett szabadságvágy mellett a héttornyú kastélyba vissza s tartóztassam ott száz éves koráig, a mikor aztán erőtlen térdekkell kell kivánszorogni a temetőbe, s életét kilehelni rég elhunyt urnője sírján? Hogy hozzam vissza, s mit miveltelessék vele, azon a tenger időn át? Igazán hosszantó kérdés! Valójában kályhakat fűtött, csizmakat fényesített, és üzött több rendbeli foglalkozást, a mik azonban éppen nem illenek egy életrajz keretébe.

Lássák, azért rozsdásodik most tollam a tartótában.

Igaz, a zsebpenzem most nem megy fel a miniszterpapirosra, a miből azelőtt oly tömördeket pocskéltam, de az nem vigasztal.

Haragszem magamra, Lóréra, de kivált gyámapámra.

Ha vizsgálóbíró volnék, könyörtelenül elítelném két súlyos esztendőre, a miért mindennap mosolyogva kérdi: „No, Miczike, elbánt már a vén Lóréval? Csak rajta, szeretném aztán olvasni a nel em ajánlott könyvet is.

És nekem pirulva, hebegve kell felelni: nincs...

Legnagyobb almulkodásomra ő azonban nem haragszik, sőt mintha tilkos gyönyörűséggel nézné, hogy bár mostanság nem ülök annyit kis íróasztalom előtt mégis gyakrabban trüflöm meg a portól.

* * *

És az élni vágyó ember a mint ezt hallotta, sietett a Mindenható elé, kérvé őt, engedné át neki azt a husz esztendő, melytől a számár olyannyira szabadulni kívánt.

A jóságos Teremtő csak mosolygott, — és teljesítette kérelmét.

Most a kutyára került a sor.

— Te a házat és kincseket fogod őrizni, minden árnyék lesz előtted, minden közeledőt megugatsz, nem bizol magában a holdban sem. Nappal pedig hus helyett csonton rágódol S életed éveinek száma negyven leendő!

Erre a szegény állat kétségbeesésében a földre vetette magát s ekként könyörgött:

— Irgalmas Isten! Ha ilyen nyomorult sorsot mértél reám, legalább rövidebbre szabad földi pályámat... Kegyelmezz nekem! Végy el életemből legalább husz esztendőt!

És az élni vágyó ember a mint ezt hallotta, újra sietett a Mindenható elé, kérvé őt, engedné át neki azt a husz esztendőt melytől a kutya olyanannyira szabadulni kívánt.

A jóságos Teremtő csak mosolygott és teljesítette kérelmét.

Végre a majom következett.

— Külsőd ugyan hasonló némileg az emberhez de különbözni fogsz tőle azért, hogy ép ésszel nem bírandasz, bárgyu és gyermekes léls egész életedben — hatvan évre terjedt, — görbült háttal kell járnod-kelned, gyermekek játékszerű, mindenkinek gúnytárgyul szolgálva!

Erre a szegény állat kétségbeesésében a földre vetette magát s ekként könyörgött:

— Irgalmas Isten! Ha ilyen nyomorult sorsot mértél reám, legalább rövidebbre szabad földi pályámat... Kegyelmezz nekem! Végy el életemből harmincz esztendőt!

És az élni vágyó ember, a mint ezt hallotta még egyszer oda ment a Mindenható elé, kérvé őt engedné át neki azt a harmincz esztendőt, melytől a majom olyannyira szabadulni kívánt.

A jóságos Teremtő csak mosolygott és teljesítette kérelmét.

Minden élőlény megkezdé azután a neki kiszabott életmód viselését.

Az ember mint a teremtés királya élt öröme közt, vigau, gondtalanul ifju erőben — teljes harmincz esztendőn át.

De ek'or elkövetkeztek az évek, melyek alatt gond és fáradalom lett osztály része, nagy terhek alatt kellett görnyedezni és szenvednie a sors kemény csapásait. Eledele pedig a lehető legrosszabb s még az is szűken volt.

Ezek a számár-évek!

Mikor aztán ily keserves módon ötven éves korára vagyont gyűjtött magának, akkor meg kincseire ült, házat őrizte minden árnyék gyanus lett előtte, minden közeledőt megugattott, nem bizott magában a holdban sem. S hogy kincseit önmagától is megőrizze hus helyett jóformán csonton rágódott.

Ezek a kutya-évek!

Végül ha hetven éven felül is él az ember, elveszti ép esztét, bárgyu és gyermekes lesz; görbült háttal jár-kel össze-vissza, gyermekeknek játékszerű, mindenkinek gúnytárgyul szolgálva.

Ezek a majom-évek!

Ember! Nem jobb lett volna-e belenyugodnod a Mindenható bölcs intézkedésébe!?

Vasuti menetrend:

Érvényes 1893. május 1-től kezdve.

Szarvas-Mezőtúr

7415. v. 7411. v. 7413.

Szarvas indul: 3:45 éjjel 9:33 d. u. 1:55 d. u.
Mező-Túr érk: 4:35 " 10:19 " 2:41 "

Mezőtúr-Szarvas,

7416. v. 7412. v. 7414. v

Mező-Túr indul: 7:47 d. u. 12:35 d. u. 4:58 d. u.
Szarvas érk: 8:33 " 1:21 " 5:44 "

Arad-Budapest,

601. gy. 603. sz. 605. sz.

Arad ind: 8:20 d. e. 1:25 d. e. 9:45 este
Csaba érk: 9:20 " 12:58 d. u. 11:30 "
" ind: 9:25 " 1:23 d. u. 11:45 éjjel
Mező-Túr érk: 10:29 " 2:51 " 1:29 "
" ind: 10:30 " 2:59 " 1:33 "
Szolnok érk: 11:15 " 4:05 " 2:45 "
" ind: 11:22 " 4:20 " 3:00 "
Budapest érk: 1:20 d. u. 7:25 este 6:30 reggel

Budapest-Arad.

602. gy. 604. sz. 606. sz.

Budapest ind: 1:55 d. u. 10:00 este d. e. 1:8
Szolnok érk: 3:53 " 11:04 " 1:07 éjjel
" ind: 4:02 " 11:14 " 1:37 "
Mező-Túr érk: 4:47 " 12:18 " 2:46 "
" ind: 4:48 " 12:25 " 2:49 "
Csaba érk: 5:52 " 1:53 " 4:17 "
" ind: 5:57 " 1:13 " 4:37 "
Arad érk: 6:57 este 3:50 " 6:60 regge

(Érvényes 1893. november 25-től.)

Szarvas-Mezőhegyes.

Szarvas ind. reggel 4.10 p. d. u.
Csabacsüd " " 4.34 p. " " "
Kis-Szénás " " 5.18 p. d. u. 2.45 p
N.-Szénás " " 5.44 p. d. u. 3.25 p
Oroszáza " " 6.27 p. d. u. 4.13 p
Tót-Komlós " " 7.15 d. d. u. 11 p
Ambrózfalva " " 7.3 " " " "
Pitvaros " " 7.5 " " " "
Mezőhegyesre érk. " " 1.6.

Mezőhegyes-Szarvas

Mezőhegyes ind. délelőtt 9.34 p. este 7.05 p
Pitvaros " " 9.54 p. este 7.24 p
Ambrózfalva " " 10.07 p. este 7.37 p
Tót-Komlós " " 10.30 p. este 8.— p
Kardoskut " " 10.56 p. este 8.28 p
Oroszáza " " 11.60 p. este 8.50 p
N.-Szénás " " 12.19 p. — — —
Kis-Szénás " " 12.28 p. — — —
Szarvasra érk. " " 1.42 p. — — —

Felelős szerkesztő: DEUTSCH ARTHUR.

Kiadó és laptulajdonos: SÁMUEL A.

HIRDETÉSEK.

2982 szám

ikt. 94.

Pályázati hirdetmény.

Szarvas község előljárásiánál egy 400 ft. évi fizetéssel javadalmazott irnoki állás lévén

üresedésben, arra pályázatot nyitok, s fölívom a pályázni kívánókat, hogy szabályszerűen fölszerelt kérvényeiket hozzám folyó hó 29-ig nyujtsák be.

A választás f. hó 30-án d. u. 3 órakor fog Szarvas község-házánál megejteni.

Szarvason 1894 Junius hó 12-én

Krosmárik
főszolgabíró.

Cséplőgéptulajdonosoknak!

Az urikány-zsilvölgyi magyar kőszénbánya részvénytársaság

ajánlja a cséplési idényre a gőzcséplőgépekkel rendelkező t. földbirtokos uraknak

I-ső minőségű lupenyi kőszén

mely gőzfejlesztő erőben majduem egészen egyenrangu a legfinomabb porosz szenekkel és mint darabos-, kocka-, dió-, rostált-akna-, akna-, dara- és porszén jön forgalomba.

Megrendelések ideje korán küldendők akár a társaság vezérigazgatóságához Budapest Nádor-utca 13., akár a társaság képviselőjéhez Bleier Soma és Armin urhoz Mezőtúron, ahol mindennemű felvilágosítással is készségesen szolgálnak-

I-ső oszt. fali-tégla 12 ft

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy sikerült körkemencénkben kitűnő minőségű téglát előállítani mindannak daczára elhatároztuk a téglák árakat tetemesen lejjebb szállítani úgy, hogy legjobb minőségű

I-ső oszt. fali-tégla 12 ft

úgy szintén járda, kút és II-od oszt. fali-tégla olesó árban kapható. A téglák helyszínén való megtekintésre az iránta érdeklődő közönséget tisztelettel felkérjük.

Illó tisztelettel

Scheiner és Társai.

I-ső oszt. fali-tégla 12 ft

Alapított
1880.

Alapított
1880.

SÁMUEL ADOLF

S Z A R V A S O N .

Nagy választékban kaphatók mindennemű

DISZES LEVÉLPAPIROK DOBOZOKBAN
D I V A T O S Ü D V Ö Z L Ő K Á R T Y Á K

továbbá, díszművek, képeskönyvek, ifjúsági iratok, albumok, emlékkönyvek, asztali mappák és min-
dennemű irodai eszközök a legjutányosabb árakon.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő és a legújabb divatu betűkkel felszerelt

GYORSSAJTOKÖNYVNYOMDÁJÁT

minden e szakmába vágó munkák, u. m.
gazdasági községi és egyházi táblá-
zatok pénzüntézeti nyomtatványok
üzleti körlevelek és számlák,

szégyomatu levélpapírok és borítékok,

báli és esketési meghívók eljegyzési és divatosnévjegyek.
gyászjelentések stb.

gyors pontos és a legjutányosabb árbani elkészítésére.